

[Ministeren for kulturelle anliggender]

selvstændige sendetilladelser. Jeg er ikke betænkelig ved det – ellers havde jeg ikke foresat forslaget – tværtimod. Jeg kan her henvise til det, vi rent faktisk ved fra forsøgsperioden, hvor vi kunne se, hvordan dagbladene fungerede, og hvordan der dér ikke var tale om, at de fik en uønsket overvægt eller særplacering. Desuden er der i loven stillet krav om, at lokalradionævnene skal påse, at der er den nødvendige spredning og alsidighed i den samlede mængde af sendetilladelser, som gives, og det vil også være en sikring imod, at lokalpressen får en monopolagtig stilling. Jeg tror ikke på de skræmmebillede, som hr. Tastesen ruller op, men jeg foretrækker, som jeg sagde før, at have et system, hvor man kan se dagbladene, når de er med, og at de ikke er gemt ind i forskellige konstruktioner, som vi ved at det nu er tilfældet rundt omkring på dagbladene. Det er også fornuftige og ærlige mennesker, der sidder dér, og de er, så vidt jeg ved, ikke særlig begejstrede for det, men er som følge af den lovgivning, vi har, nødt til at gå ind i sådanne arrangementer.

Hvad angår frekvensproblemet, vil jeg understrege det, som står i bemærkningerne, nemlig at overgangen fra det nuværende sendesystem på VHF-båndet til UHF-sending ikke er noget specielt for Danmark, det foregår rundt omkring og er en tendens, der i øvrigt er i bevægelse. Jeg synes, hr. Bilgrav-Nielsen havde meget ret i det, han sagde for et øjeblik siden, nemlig at vi må regne med, at der hele tiden er nye vilkår, og at der, når vi lovgiver på dette område, enten det er på tv-området eller på radioområdet, og enten det er landsdækkende, lokalt eller regionalt, ustandselig vil være nye tekniske situationer, som vi må tilpasse os, og som vi må erfare os til, efterhånden som udviklingen foregår. Sådan vil det være på dette område: en evig bevægelse som følge af den hastige udvikling af teknologien og økonomien i forbindelse med den.

Overgangen til at bruge UHF-systemet er i gang, som det fremgår af forslagets bemærkninger, overalt, hvor man har med luftbåret tv at gøre. Når så der åbnes muligheder derfor, som der gøres ved, at vi nu får en kanal, som benytter sig af dette system, og dermed et sendesystem, som kan udnytte disse muligheder, er det da klart, at vi har en ny situation, som Danmarks Radio og vi alle sammen

må forholde os til. Det er det, der sker i øjeblikket.

Ingerlise Koefoed (SF):

Ministeren mente, at statsstøtte ville medføre en vis fastlåsning af lokalradio- og lokal-tv-virksomheden. Den bemærkning undrer mig lidt, for statsstøtte til kulturelle arrangementer og kulturelle foretagender er jo ikke noget helt nyt og ukendt her i landet. Derfor vil jeg spørge ministeren, om han mener, at f.eks. vores teatervirksomhed eller vores filmvirksomhed er blevet særlig fastlåst af, at der i lovgivningen findes nogle bestemmelser om statsstøtte. Mit indtryk er da, at der blomstrer en mangfoldighed af teatre, og at der blomstrer en mangfoldighed af holdninger, meninger og ideer inden for film, både kortfilm og andre film. Derfor kan jeg ikke rigtig dele ministerens forskrækkelse over eller mening om, at man skulle læse disse meget mangfoldige og brogede lokalradioer og lokal-tv-stationer fast, fordi man bevilgede statsstøtte til deres virksomhed.

I øvrigt vil jeg sige om dagbladene og monopoliseringen, at vi, netop når det drejer sig om lokal-tv, faktisk ikke med det, der står i dette lovforslag, er i den situation, at de lokale nævn rundt omkring får mulighed for ret mange steder at sikre mangfoldighed og en alsidighed i udbudene. For hvis der kun kan være tale om 20 eller 30 lokal-tv-stationer i hele landet, vil det meget ofte være sådan, at der i en kommune eller i et amt er én forening, der ansøger om at blive lokal-tv-station, og dér vil man kunne opleve, at det bliver det lokale dagblad, der gør det, og derfor synes jeg, man må være opmærksom på, at der ikke er nogen sikkerhed for alsidighed i tilbudet. Det kan da godt være, at dagbladet på sin tv-station kan lave en alsidig programvirksomhed – det skal jeg såmænd ikke sige at det ikke kunne – men man kan da ikke sige, at der er alsidighed blandt de initiativtagere, der laver lokal-tv ud fra deres forskellige meninger om, hvordan sådan noget skal laves. Jeg synes, det er værre, hvis man giver dagbladene ret til at drive lokal-tv, end hvis man giver dem ret til at drive lokalradio, og på det område er jeg altså også meget betænkelig.

Hvad angår spørgsmålet om brugerindflydelse og om mindretalsbeskyttelse i forbin-